

Strona Główna > ... > Wszczęcie Postępowania Sądowego > Europejski Atlas Sądowy W Sprawach
Cywilnych Rozporządzenie Bruksela II Ter – Sprawy Małżeńskie I Sprawy Dotyczące Odpowiedzialności
Rodziciel... > Sweden

Rozporządzenie Bruksela II ter – Sprawy małżeńskie i sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej (wersja przekształcona)

Szwecja

Szwecja

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 1) – organy publiczne lub inne organy uprawnione do sporządzenia dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b), oraz organy publiczne uprawnione do rejestracji porozumienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3

W Szwecji nie ma organów, które wydawałyby dokumenty urzędowe lub rejestrowałyby porozumienia.

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 2) – organy administracyjne przyznające pomoc prawną, o której mowa w art. 74 ust. 2

Zaświadczenie o zwolnieniu z kosztów lub opłat strony postępowania przed radą ds. opieki społecznej (*socialnämnden*) dostarcza rada we właściwej gminie. Zaświadczenie o uznaniu strony postępowania przed radą ds. opieki społecznej za spełniającą przesłanki finansowe uzyskania całkowitej lub częściowej pomocy prawnej dostarcza [Biuro Pomocy Prawnej](#) (*Rättshjälpsmyndigheten*).

[Link](#) do wykazu szwedzkich gmin odpowiedzialnych za świadczenie usług społecznych.

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 1) – sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących orzeczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1, oraz sądy i organy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących dokumentów urzędowych lub porozumień, o których mowa w art. 66

Zaświadczenie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, wydaje sąd lub inny organ, który wydał orzeczenie.

Ponieważ szwedzkie sądy i organy nie wydają dokumentów urzędowych ani nie rejestrują porozumień, wydawanie zaświadczeń na podstawie art. 66 ust. 1 nie będzie konieczne.

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 2) – sądy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń, o

którym mowa w art. 37 ust. 1 i art. 48 ust. 1 oraz sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących braku lub ograniczenia wykonalności orzeczenia, w odniesieniu do którego wydano zaświadczenie, o których mowa w art. 49; jak również sądy i organy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń wydanych na podstawie art. 66 ust. 1, o których mowa w art. 67 ust. 1

Sąd lub inny organ, który wydał orzeczenie, nakazuje sprostowanie zaświadczeń na podstawie art. 37 ust. 1 lub art. 48 ust. 1 bądź wydaje zaświadczenia dotyczące braku lub ograniczenia wykonalności na podstawie art. 49.

Ponieważ szwedzkie sądy i organy nie wydają zaświadczeń na podstawie art. 66 ust. 1, w Szwecji nie będzie konieczne dokonywanie ich sprostowań na podstawie art. 67 ust. 1.

Art. 103 ust. 1 lit. c) – sądy właściwe do uznania orzeczenia (art. 30 ust. 3) i odmowy uznania orzeczenia (art. 40 ust. 2), jak również sądy i organy właściwe do odmowy wykonania, do rozpoznania odwołania lub środka zaskarżenia oraz dalszego odwołania lub dalszego środka zaskarżenia, o których mowa w art. 58 ust. 1, art. 61 ust. 2 i art. 62

Art. 30 ust. 3

Wniosek o stwierdzenie braku przesłanek odmowy uznania na podstawie art. 30 ust. 3 składa się do sądu rejonowego (*tingsrätten*).

Jeżeli wniosek dotyczy orzeczenia odnoszącego się w całości lub w części do osoby dziecka, wniosek taki składa się do sądu rejonowego, o którym mowa w rozdziale 21 § 1a kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (*föräldrabalken*).

Jeżeli wniosek dotyczy orzeczenia, które nie odnosi się w całości ani w części do osoby dziecka, wniosek taki składa się do tego sądu rejonowego z poniższego wykazu, w którego okręgu znajduje się miejsce zamieszkania strony przeciwnej. Jeżeli strona przeciwna nie ma miejsca zamieszkania w Szwecji, wniosek składa się do Sądu Rejonowego w Nacce (Nacka tingsrätt).

Art. 40 lub art. 59

Wniosek na podstawie art. 40 lub art. 59 o odmowę uznania lub odmowę wykonania orzeczenia składa się do sądu rejonowego.

Jeżeli wniosek dotyczy orzeczenia odnoszącego się w całości lub w części do osoby dziecka, wniosek taki składa się do sądu rejonowego rozpoznającego sprawę, o której mowa w rozdziale 21 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, dotyczącą wykonania orzeczenia, którego dotyczy wniosek. Jeżeli nie wszczęto postępowania w sprawie wykonania orzeczenia, wniosek składa się do sądu rejonowego, o którym mowa w rozdziale 21 § 1a kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Jeżeli wniosek dotyczy orzeczenia, które nie odnosi się w całości ani w części do osoby dziecka, wniosek taki składa się do tego sądu rejonowego z poniższego wykazu, w którego okręgu znajduje się miejsce zamieszkania wnioskodawcy. Jeżeli wnioskodawca nie ma miejsca zamieszkania w Szwecji, wniosek składa się do Sądu Rejonowego w Nacce.

Środki zaskarżenia

Środek zaskarżenia, o którym mowa w art. 61 ust. 2, wnosi się do sądu apelacyjnego (*hovrätten*).

Środek zaskarżenia, o którym mowa w art. 62, wnosi się do Sądu Najwyższego (*Högsta domstolen*).

Art. 103 ust. 1 lit. d) – organy właściwe w zakresie wykonania, o których mowa w art. 52

– Art. 52 w przypadku wniosku o wykonanie orzeczenia dotyczącego osoby dziecka: wniosek składa się do sądu rejonowego, o którym mowa w rozdziale 21 § 1a kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

– Art. 52 w przypadku wniosku o wykonanie orzeczenia dotyczącego kosztów sądowych lub majątku dziecka: wniosek składa się do służby komorniczej ([Kronofogdemyndigheten](#)).

Art. 103 ust. 1 lit. e) – procedury odwoławcze od orzeczenia rozstrzygającego wniosek o odmowę wykonania orzeczenia, o których mowa w art. 61 i 62

Środek zaskarżenia wnosi się do sądu apelacyjnego lub do Sądu Najwyższego.

Art. 103 ust. 1 lit. f) – nazwy i adresy organów centralnych wyznaczonych do pomocy w stosowaniu rozporządzenia w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz sposoby kontaktowania się z nimi. W przypadku gdy wyznaczono więcej niż jeden organ centralny, należy wskazać właściwość miejscową i rzeczową każdego organu centralnego, w sposób zgodny z art. 76

Utrikesdepartementet (Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

Enheten för konsulära och civilrättsliga ärenden (Wydział Spraw Konsularnych i Cywilnych)

S-103 39 Stockholm

Tel.: +46 8-4051000 (centrala) / +46 8-4055005 (numer alarmowy czynny poza godzinami urzędowania)

Faks: +46 8/7231176

E-mail: ud-kc@gov.se

Art. 103 ust. 1 lit. g) – w stosownych przypadkach kategorii bliskich krewnych, oprócz rodziców, u których dziecko może zostać umieszczone na terytorium danego państwa członkowskiego bez uprzedniej zgody tego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 82

Nie dotyczy.

Art. 103 ust. 1 lit. h) – języki instytucji Unii Europejskiej inne niż język danego państwa członkowskiego dopuszczone w kontaktach z organami centralnymi, o których mowa w art. 91 ust. 3

Język szwedzki, język angielski.

Art. 103 ust. 1 lit. i) – języki dopuszczone w przypadku tłumaczeń wniosków i dodatkowych dokumentów przedłożonych na podstawie art. 80, 81 i 82 oraz treści pól tekstu dowolnego zaświadczeń, o której mowa w art. 91 ust. 2

Język szwedzki lub język angielski.

■ Ostatnia aktualizacja: 24/12/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.